

Zini, sargā, copē!

Liezers vēžotājiem pirmajā sezonā parāda garu degunu

Pagājušonedēļ vienā siltā vakarā kopā ar Vidzemes TV kolēģiem izaicinājām pašvaldības aģentūras ALDA direktoru Jāni Remesi uz vēžošanu. Kā nekā 30. septembrī Limbažu Liezerā noslēgsies pirmā licencētā vēžošanas sezona, un lai nu ūdenstilpe un tā apsaimniekotājs rāda, ko var. Savulaik ezers bijis pat slavens ar vēžiem. Jānis, kurš dzīvo pašā tā krastā, pēc mammas nostāstiem zina, ka viņa vecvecāki tos ķēruši un ēduši spaiņiem. – *Tās viņai tādas labas atmiņas pirms izsūtīšanas uz Sibīriju*, – viņš nosaka.

Jau gaidot mūs ieradāmies, Jānis bija ielicis piecus krītiņus un vēl divtik paturējies, lai liktu kopīgi. Starp citu, licences pircējiem uz godavārda (pret parakstu) tiek dots arī vienīgais šai nodarbei atļautais zvejas rīks – krītiņš. Pieci vienai nopirkta licencei. Nogremdējot to, virs ūdens paliek pludiņš ar birku (to arī licences pircējam piešķir), kur norādīts vēžotāja vārds un maksāšanas kartes numurs. Pludiņš, lai atrastu krītiņu, birka – lai pārbaudītu, ka viss notiek oficiāli. Vēžu ķeršana ar murdiem nav atļauta, kaut būtu ērtāka. Ieliec un kaut kad atnāc pārbaudīt, vai loms ir. Ar krītiņiem ir sarežģītāk, *jākuģo* pa ezeru un ik pa laikam jāpārbauda, vai vēzis jau ir tajā. Ja nokavēsi, pamieļojies tas var aizčāpot arī prom. Pazaudēts krītiņš vēžim ļaunumu nenodarīs, bet murds, no kura tas nevar izrāpties, to nolieks bada nāvei. Tas tāds Jāņa pastāstītais vēžošanas ābečniekiem, kamēr pats rīkojas ar krītiņu sagatavošanu likšanai ūdenī. Kārumam tajos viņš sagādājis svaigu un nedaudz saulē paturētu vistas gaļu (domas dalās, kura no tām vēžim labāk garšotu), kā arī turpat ezerā ķertu asarīti. Piestiprina to ķeramrīka apakšpusē, jo, izrādās, ka vēži bieži vien mēdzot nočiept ēdamo.

Licencētā vēžošana Liezerā piedāvāta pēc ilgāka pārtraukuma. Pērn Vides risinājumu institūta zinātnieki kontrolzvejā konstatēja, ka signālvēži ūdenstilpē savairojušies pietiekamā daudzumā. Turklāt tie bijuši paprāvi. Pat ar vienu spēli, tātad cīnījies par teritoriju. Aģentūrai ieteikts organizēt licencēto vēžošanu. Jānis stāsta, ka pirms gadiem pieciem pāris reižu ezerā arī papildināti platspīļnieku resursi. Tiesa, tas nav nācies viegli, jo ir problēmas ar šo ūdensiemtīnīku iegādi. Tas ir viens no iemesliem, kas kavē šo nodarbi turpināt. Otrs tas, ka mulķīgi būtu papildināt gan vēžu, gan zušu resursus, tā gādājot vienu sugu otram par barību. Kad pirmie nomet čaulu, ienaidnieku ezerā starp jo dažādām zivju sugām tam netrūkst. Bet lielākais ir zutis, kas iemanās ielīst to alās. – *Pēc zušu ielaišanas ezerā vēžus tur vairs nelaižam. Lai tie atjaunojas dabiskā ceļā*, – skaidro ALDA direktors.

Šobrīd Liezerā dzīvo gan platspīļu (tos arī laiduši), gan signālvēži. Tos otrs, invazīvos, acīmredzot kāds makšķernieks, iespējams, nepazīdams un labu gribēdams, ielaidis. – *Neticami, ka tie paši uz Liezeru būtu atrāpojuši*, – nosaka Jānis un piebilst – labi, ka ūdenstilpē nav konstatēti vēl izturīgākie un kareivīgākie dzeloņvairga vēži. Tie turklāt ir ļoti mazi, tāpēc gastronomiska labuma nekāda.

Aģentūras pārstāvis zina stāstīt, ka vislabāk vēžiem vajadzētu ķerties sezonas sākumā (jūlijā), kad tie tikko nomainījuši čaulas un nav barojušies, un noslēgumā – pirms nārsta. Vēžotāji Liezerā gan tādu apliecinājumu šosezon nav guvuši. Pavisam nopirkta tikai 15 licences. Uz vienu licenci paredzēti pieci krītiņi, lomā drīkst paturēt 50 īpatņus. Sākumā tās pirkuši vietējie, pēc tam tālumnieki, pat no Liepājas.

ALDA direktors Jānis Remess demonstrē, kā ezerā ievieto krītiņu

Virš ūdens paliek pludiņš ar birku, kur norādīts vēžotāja vārds un maksāšanas kartes numurs

Šie bija pamanījušies trāpīties uz āķa

Ezerā doties viņš nav atrunājis, bet nav arī solījis lomu. – *Ne jau noķert ir galvenais, daudziem būtisks ir pats process – prast atrast un piemānīt ķeramo*, – bilst Jānis un stāsta par kādu makšķernieku, kurš jo bieži makšķerē Dūņezērā, bet lielākoties noķerto atlaiž vaļā. Protams, ir arī vēlme pie kaut kā tikt. Diemžēl atgrieztās licences liecina – šosezon vēži Liezerā nav noķerti. Vismaz ar krītiņiem ne. Tie gan ir pamanījušies trāpīties uz āķa, ik pa laikam kāds no makšķerniekiem, kurš gājis uz zu-

šiem vai brekšiem, atsūtīt foto – vēzis pieķēries. Ko ar to darīt? Laižot atpakaļ, jo, lai vārītu, pēc Jāņa domām, vajag vismaz 10...

Arī mūsu tāvakara nodarbe beidzās vien ar stāstiem, ka vēži ezerā dzīvo. Bija jātic, kaut arī TV raidījumā un arī laikrakstā nākas iztikt ar citu noķertiem un nobildētiem vēžiem. Bet saka jau, ka cerība mirst pēdējā. Lai vēžiem laba veselība! Nākamgad atkal Limbažu Liezerā tiks organizēta licencētā vēžošana.

Atbrīvos Dūņezera un Svētupes savienojumu

Latvijas vides aizsardzības fonds atbalstījis Limbažu novada pašvaldības projektu par Limbažu Dūņezera ūdensaugu aizsarguma samazināšanu. Projekta pieteikumu iesniedza aktivitatē *Sugu un biotopu stāvokļa uzlabošana*. Fonda kopējā atbalsta summa ir 29 969 eiro. Pašvaldības aģentūras ALDA direktors Jānis Remess par atbalstu ir gandarīts un stāsta, ka iecerēts iztīrīt Dūņezera t.s. 4. placi (uz Ozolaines pusi) jeb kanālu, kas ezeru savieno ar Svētupi. Šobrīd tiek kārtota dokumentācija, lai izsludinātu iepirkumu darbu veikšanai.

Alojas novadam palīgīdzekļi zivju resursu aizsardzībai

Valsts Zivju fonds atbalstījis Alojas novada pašvaldības projekta pieteikumu par zivju resursu aizsardzības pasākumu nodrošināšanu novadā. Pašvaldība plāno iegādāties vieglās automašīnas piekabi un RIB tipa laivu.

Alojas novada domes Attīstības nodaļas vadītāja Jana Mošura informē, ka par piekabi un laivas iegādi veikta cenu aptauja. Šobrīd tiek slēgti līgumi ar SIA *Vimmo*. Iekārtu piegāde solīta divu mēnešu laikā. Automašīnas piekabe un laiva pagaidām atradīsies pašvaldības īpašumā, bet vajadzības gadījumā tās zivju resursu sargāša-

nai varēs izmantot biedrības, kas apsaimnieko vietējās ūdenstilpes. Kopējās šī projekta izmaksas ir 5054 eiro, no kurām 4548,6 finansē Zivju fonds.

Starp citu, pavasarī Zivju fonds atbalstīja Alojas novada pašvaldības ieceri pavairot vimbu resursus Salacā, ielaižot upē 40 000 to mazuļu. Šādu ieceri pašvaldība vēlējās īstenot jau pērn (arī tad to atbalstīja Zivju fonds), bet togad audzētava ne spēja nodrošināt vimbu mazuļus. Diemžēl tā paša iemesla dēļ arī šogad pašvaldībai neizdevās šo projektu īstenot.

Atjaunotas nārsta vietas Korģē

Šovasar notika nārsta vietu atjaunošana Korģes upē. Tika iztīrīts apmēram piecus kilometrus garš posms no *Vecmelderu* mājām līdz vietai, kur to šķērso autoceļš P12. Darbus veica Vidzemes zvejnieku biedrība ar Valsts Zivju fonda atbalstu. Tie izmaksāja 15 000 eiro, no tiem 960 bija pašvaldības līdzfinansējums.

Biedrības pārstāvis Jānis Ozoliņš pastāstīja, ka minēto posmu atbrīvoja no upē iekritušajiem kokiem, nojauca bebru dambjus un uzirdināja grunti nārstu vietās. Darbus veica atbilstoši Dabas aizsardzības pārvaldes un Pārvaldes drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta BIOR rekomendācijām. Galvenais princips – aizvākt kokus, kas aizšķērso straumi. Sarunbiedrs teic, ka lašveidīgie, galvenokārt taimiņi, nelabprāt nārsto lielās upēs, bet meklē tam piemērotas vietas mazākās. Ja zivis tajās nevar ienākt, uz veiksmīgu nārstu cerēt nevar. Pērn Korģē tīrīja no tās ietekas Salacā līdz *Vecmelderiem*. Ar to nepietiek. Ja taimiņi pamatā nārsto pieejamākā īsākā

posmā, cits citam blakus, beržu ir mazāk. Korģē netīrīts palicis vēl viens – piecu sešu kilometru – posms no tilta uz autoceļa P12 augšteces virzienā. Par to varētu domāt nākamgad.

J. Ozoliņš uzsver, ka situācija visās Salacas baseina mazajās upēs ir līdzīga – tās aizaug. Vēl viena šo procesu veicinoša problēma ir tā, ka aizaug arī krasti. – *Tiklīdz uznāk stiprāka vēja brāzma, jau atkal kāds koks iegāžas upē*, – viņš stāsta. Tāpat ūdenī krīt lapas, kas pārvēršas nogulsnes, gādā par barības vielām, kas veicina grunts apaugumu. Sarunbiedrs gan necer, ka šo problēmu tuvākajā laikā atrisinās. Arī biedrība tīrīja tikai straujtecī. Viņš uzskata, ka ar visiem upei piegulošo zemju īpašniekiem ir ļoti grūti saskaņot tādu darbu. Tas ir garš, sarežģīts process. Teorētiski krastus tīrīt varētu īpašnieki paši. J. Ozoliņš gan atzīst – daudzi nezina, ka var cirst krastos augošos alkšņus, izņemot ciršanas biļeti Valsts meža dienestā. Savulaik bija noteikts, ka tos nevar aiztikt, kamēr nav sasniegts noteikts ve-

cums. Šī norma atcelta. Praktiski, lai krastā veiktu jebkādu darbu, nepieciešama virkne saskaņojumu. – *Bez tehniskajiem noteikumiem nevar pat akmeni upē izkustināt*, – viņš teic. Piemēram, arī bebbri ir *čakli puiši*. Bet, lai izjauktu dambi, arī nepieciešami tehniskie noteikumi, jāpieaicina eksperti, kuri vietu apsekos. Tas arī kaut ko maksā. Grūti iztēloties, ka būs daudz ļaužu, kuri ko tādu gribētu darīt. Lai kaut kas mainītos, būtu jānotiek izmaiņām valsts līmenī, likumos un Ministru kabineta noteikumos. Nekas neliecina, ka tuvākajā laikā tas varētu notikt.

Pozitīvi ir tas, ka Salacgrīvas novada pašvaldība katru gadu atvēl budžeta līdzekļus upju tīrīšanai un arī zivju resursu aizsardzībai, – uzskata biedrības pārstāvis. Viņš ir arī Valsts vides dienesta sabiedriskais inspektors. Bet *tās maciņš* ir tik *biezs*, cik ir. Vajadzētu palielināt valsts atbalstu. Taču diez vai uz to var cerēt.

Sākums – 9. lpp.

Dots starts Donaviņas tīrīšanai Limbažos

Redakcijai piezvanīja ozolainietis Vladimirs, kurš pauda satraukumu par aizaugt sākušo Donaviņu. Viņš to īpaši novērojis, dodoties pa Jūras ielas tiltu pār upīti. – *Pieaugusi pilna ar niedrēm! Atceros, kā pirms desmit gadiem tajā vēl ķēru zivtiņas. Sāp sirds, ka tā aizaug, – atzīst zvanītājs.*

Varam Ausekļa lasītāju un citus interventus iepriecināt. Ar Limbažu novada pašvaldības atbalstu šomēnes Donaviņa (posmā no Jūras ielas līdz Dūņezera) un no Jūras ielas līdz gājēju tiltam pār ūdens- teci) tiek tīrīta. To dara SIA *Piekrastei.lv*. Šis uzņēmums mūsupusē jau ir strādājis – pērn vīri tīrīja Svētupes un Vitrupe Limbažu novadā esošos posmus.

Trešdienas rītā SIA *Piekrastei.lv* darbinieks Oto Timma kopā ar Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA direktoru Jāni Remesu izbrauca Donaviņu, sākot no Jūras ielas tilta līdz Dūņezera, lai apsektu šābrīža situāciju. *Piekrastei.lv* pārstāvja vērtējumā ūdens- tecē ir ļoti aizaugusi, un, lai likvidētu apaugumu tās malās, strādāt vajadzēs vairākas dienas. Kā nekā pēdējoreiz upīte tīrīta pirms vairākiem gadiem. Pārvietošanās pa upi un apauguma noņemšana notiek, izmantojot amfibi-ju – transportlīdzekli, ar kuru var pārvietoties gan pa sauszemi, gan ūdeni. Vairāk par Donaviņas aizaugšanu, iemesliem un tās apauguma likvidēšanu lasiet kādā no nākamajiem Ausekļa numuriem.

Skultes pagastā labiekārtos pludmali un veidos glābšanas staciju

Limbažu novada pašvaldība noslēgusi līgumu par pludmales labiekārtošanu un glābšanas stacijas izveidi posmā no Lauču dižakmens līdz Vārzu pludmalei Skultes pagastā.

Limbažu novada domes sēdē augusta beigās deputāti lēma turpināt īstenot projektu *Vidzemes piekrastes kultūras un dabas mantojuma iekļaušana tūrisma pakalpojumu izveidē un attīstībā – «Saviļņojotā Vidzeme»*. Lai gan Satversmes tiesā ierosināta lieta par administratīvi teritoriālajām izmaiņām Limbažu novadā un vēl aizvien ir aktuāls jautājums par to, kura novada teritorijā atradīsies Skultes pagasts, pašvaldība, tāpat kā līdz šim, turpinās ieguldīt finansējumu šī pagasta infrastruktūras uzlabošanā.

Projektā paredzēts aptuveni 1,5 km garumā labiekārtot pludmali, uzbūvē- jot glābšanas stacijas ēku, tualetu telpu, uzstādot pārgērbsnās kabīnes, norādes zīmes, informācijas stendu, atkritumu urnas, velosipēdu statīvus, soliņus, kāju noskalošanas vietu, stacionārus zvilņus, rotaļu elementus bērniem un citus objek- tus. Labiekārtošanu plānots sākt oktobrī, bet būvdarbi paveicami līdz maija vidum.

Novada pašvaldības īstenotā projekta kopējās plānotās izmaksas ir 347 791,90 eiro, no kā 187 318,58 eiro finansē Eiropas Reģionālās attīstības fonds, 8264,05 eiro ir valsts budžeta finansējums, atlikušos 152 209,27 eiro sedz Limbažu novada pašvaldība. Projekta īstenošanai pašvaldība ņem aizņēmumu Valsts kasē.

Labiekārtošanas un glābšanas stacijas izveides būvdarbus veiks pilnsabiedrība *DakTehBūve*, bet būvdarbus uzraudzīs SIA *Tectum supervising*.

Aija KAMALA,
Limbažu novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste

ALDA kausa izcīņas posmā Āsteres ezerā uzvar ciemiņi

Nedēļas nogalē Āsteres ezerā līdz ar pirmo rudens salnu *copmaņi* sacentās par uzvaru Limbažu novada pašvaldības aģen- tūras ALDA rīkotās Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas 4. posmā. *Copes* prasmes un veiksmi ezerā izmēģināja 22 komandas, to vidū arī tādas, kas šosezon ALDA kau- sa izcīņā piedalījās pirmoreiz. Tā kā līdz sacensību noslēgumam iecerēts vairs tikai viens posms Limbažu Dūņezera, līdera po- zīcijās esošajām komandām (*Lauztie airi*, *Laimīgie no Limbažu auto* un *Hāni*), nācās iespringt, lai tās saglabātu.

Kad lielākā daļa sacensību laika (ko- mandas makšķerē septiņas stundas) bija pagājusi, kopā ar sacensību rīkotāju – Lim- bažu novada pašvaldības aģentūras ALDA direktoru Jāni Remesu – dodamies apjau- tāties, kā makšķerniekiem līdz šim veicies. Izrādās, zivis, īpaši asari un zandarti, labāk ķērušās tieši no paša rīta. *Copmaņi* centās izpildīt sacensību jauno papildu nosacīju- mu – noķert trīs sugu plēsīgās zivis (līdaku, zandartu un asari). Tādā gadījumā viņu lo- ma svars tiktu reizināts ar koeficientu 1,5. Daudziem no uzrunātajiem lomā bija pa divām sugām (biežāk līdaka un asaris), bet trešā vēl tika lūkota. Komanda *Visu vai ne- ko* (Uldis Nuķis un Jānis Veinbergs) priecī- gi *joza* pa ezeru, jo bija jau tikuši pie visām trim sugām. Aivis Balodis no komandas *Ozo* atzinās, ka vienu līdaku neveiksmīgā kārtā palaidis. Bijis pārliecināts, ka mēra garums šai zivij ir, sākot no 55 cm, tādēļ 52 cm garo zaļsvārci palaidis atpakaļ. Tikai vēlāk attapies, ka tā tomēr bija paturama. Vairākām komandām Āsteres ezers todien nebija vēlīgs un lomu nedāvāja.

Āsteres ezerā sacensību dalībnieki ko- pumā tika pie 31,55 kg zivju, kas, salīdzinot ar līdzšinējiem sezonas koplomiem, ir gana daudz. Āsteres ezera posmā uzvarēja ciemiņi – komanda *Neķeras* (Māris Kār- kliņš un Aigars Golmeisters) no Saulkras- tiem. Viņu lomā bija aptuveni 7,3 kg zivju. Lielākoties viņiem bija ķērušies asari, kam pa vidu trāpījusies arī viena līdaka. Vietējie, šī ezera apsaimniekošanas biedrības pārs- tāvji, pēc zivs nodilušās astes pazina, ka tā iepriekš jau pāris reizi noķerta un atkal atlaista ūdenī. Komandas pārstāvis M. Kār- kliņš ALDA makšķerēšanas sacensībās pie- dalījies jau agrāk, bet šosezon – pirmoreiz. Kā pats smēja – ja interesants ezers, tad viņš ir klāt. J. Remess atzina, ka šim *cop- manim* arī vienmēr veicas pievilināt daudz zivju.

Sudrabu šajā posmā ieguva *Visu vai ne- ko* ar 4,18 kg zivju. Koeficienta nosacījuma izpilde viņiem tomēr nedeva cerību uzva- ru. U. Nuķis sacīja, ka tāds arī bija viņa komandas mērķis – izpildīt šo nosacījumu par trīs sugu plēsējiem, nevis noķert pēc

Āsteres ezera posmā visas trīs plēsīgo zivju sugas noķēra un 2. vietu izcīnīja komanda *Visu vai neko* – Jānis Veinbergs (no kreisās) un Uldis Nuķis

Niknie tārpī jeb Jānis Holšteins (no kreisās) un Gundars Holšteins rāda teju puskilogramīgu asari, par ko sacīkšu noslēgumā saņēma veicināšanas balvu

iespējas vairāk zivju. Kā izdevās tikt pie visām trim? – *Zinu, kādas krāsas mānēkļi zivīm patīk, – savā copes noslēpumā dalās U. Nuķis. Viņa kontā bija asaris un līdaka, bet kolēģa Jāņa – zandarts.*

Trešie ar 3,6 kg bija *Lauztie airi* (Imants Grabovskis un Vladimirs Komarovs). Ot- rajā trijniekā ierindojās *Niknie tārpī* (Jā- nis Holšteins un Gundars Holšteins) ar 3,2 kg lielu lomu, *Namdari* (Gints Fogelis un Juris Liepiņš) ar 2,06 kg un *Laimīgie no Limbažu auto* (Kaspars Ozoliņš un Uldis Kleinhofs) ar 1,98 kg.

Veicināšanas balvu vistuvāk kontrol- svaram (1,26 kg) par izvilkto zandartu sa- ņēma Jānis Bitenieks no *JG*. Par smagāko asari (490 gram) sveica Jāni Holšteinu no *Niknajiem tārpjiem*, bet par vieglāko līda- ku (850 g) – Mārtiņu Vizuli no *JPV*. Jāņa Lietiņa dāvāto kartupeļu maisu šoreiz sa-

ņēma komanda *Hāni* (brāļi Andrejs un Aivars Hāni) par mazāko ieskaites lomu – 25 gramu asarīti. Sacensību rīkotājs sumi- nāja arī komandas *Vislaimīgākie* dalībnieci (vienīgo dāmu sacīkstēs) Aneti Kleinhofu, kura todien svinēja dzimšanas dienu. Ie- saistīties ALDA kausa izcīņā viņu un Kris- tapu Dāboliņu pamudinājis viņas tētis Ul- dis, ilggadējais šo sacīkšu dalībnieks. Lomā gan neko nedabūjuši, bet sarunbiedre par to nepārdzīvo. – *Nemakšķerēju. Šodien pīda- lījās atpūtas pēc. Domājam, ka arī nākam- mēnes varētu iesaistīties, – teic Anete.*

Pēc līdzšinējiem četriem sacensību posmiem līderos izvirzījās komandas *Lauztie airi*, *Laimīgie no Limbažu auto*, *JG*, *Hāni*, *Fox Raids* un *Tagad toč viss ir skaidrs*. Nākamais – noslēdzošais un izšķirošais – sacensību posms gaidāms 18. oktobrī Limbažu Dūņezera.

Pareizi apsaimniekojot nederīgos medikamentus, var saudzēt Baltijas jūru

Projektā *No farmaceitiskajām vielām tīri ūdeņi* (CWPharma), ko finansē ES *In- terreg* Baltijas jūras reģiona programma, novērtēta vairāku valstu, to skaitā Latvi- jas, arī Igaunijas un Lietuvas, nacionālā prakse nederīgo medikamentu savākšanā un apstrādē. Tas darīts, lai labāk izprastu kopējo situāciju attiecībā uz aktīvo far- maceutisko vielu potenciālajām emisijām Baltijas jūras reģionā. Zinātnieki pētīja medikamentu atkritumus, kas radušies mājāsaimniecībās, slimnīcās un veselības aprūpes iestādēs, farmācijas nozarē, vete- rinārajās praksēs un lauku saimniecībās.

Nederīgos cilvēkiem lietotos medika- mentus var nodot visās aptiekās Dānijā, Zviedrijā, Somijā, Igaunijā un Lietuvā. Savukārt Latvijā saskaņā ar pieejamo in- formāciju līdz 2019. gadam nederīgo me- dikamentu nodošana bija iespējama 65% aptieku. Latvijas normatīvajos aktos tām šī nav obligāti deleģēta funkcija.

CWPharma projektā izstrādāts 21 la- bās prakses ieteikums cilvēkiem lietoto un veterināro medikamentu atkritumu savākšanai un iznīcināšanai, kā arī farmā- cijas produktu racionālas izmantošanas veicināšanai Baltijas jūras reģionā. Viens no galvenajiem ieteikumiem ir tāds, ka ie- dzīvotājiem jābūt iespējai visus nederīgos cilvēkiem lietotos medikamentus – gan receptu, gan bezreceptu – nogādāt noteik- tā savākšanas vietā. Tādā veidā nederīgos medikamentus var pienācīgi iznīcināt. Šai pašai praksei būtu jāattiecas arī uz māj- dzīvniekiem lietotajiem medikamentiem.

– *Iedzīvotājiem nododot visus medika- mentu atkritumus aptiekās vai šķiroto at- kritumu savākšanas laukumos, kas tālāk nodrošina drošu to apstrādi sadarbībā ar bīstamo atkritumu apsaimniekotājiem, tiek veicināta farmaceitisko vielu emisiju samazināšanās Baltijas jūrā. Tāda rīcība ar nederīgajiem medikamentiem kā ieme-*

šana kanalizācijas sistēmā vai sadzīves at- kritumos var veicināt pastiprinātu šo vielu izdalīšanos notekūdeņos vai sadzīves at- kritumu poligona infiltrātā, ko notekūdeņu attīrīšanas iekārtas nespēj attīrīt, – skaid- ro Anete Kubliņa, Latvijas Vides, ģeolo- ģijas un meteoroloģijas centra (LVĢMC) Iekšzemes ūdeņu nodaļas vecākā speciā- liste.

Sanita PELĒKE,
LVĢMC Sabiedrisko attiecību speciāliste

Tematisko lapu atbalsta:

Lapu sagatavoja **Līga LIEPIŅA,**
Regīna TAMANE un Linda TAURIŅA